

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 21.2.2019
COM(2019) 89 final

2019/0041 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om undertecknande på unionens vägnar av statusavtalet mellan Europeiska unionen och
Montenegro om åtgärder som genomförs av Europeiska gräns- och
kustbevakningsbyrån i Montenegro**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Enligt artikel 54.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning¹ får Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån samordna det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna och tredjeländer vad gäller förvaltning av de yttre gränserna. I detta avseende kan byrån genomföra åtgärder vid de yttre gränserna som omfattar en eller flera medlemsstater och ett tredjeland med gräns mot minst en av dessa medlemsstater, förutsatt att detta grannland lämnat sitt samtycke; detta gäller även på tredjelandets territorium.

Enligt artikel 54.4 i förordning (EU) 2016/1624 ska ett statusavtal ingås mellan unionen och berört tredjeland i de fall där avsikten är att enheter från Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska utplaceras i ett tredjeland för att delta i åtgärder där medlemmarna i enheterna kommer att ha verkställande befogenheter, eller i fall där andra åtgärder i tredjeland kräver det. Statusavtalet ska omfatta alla aspekter som är nödvändiga för att utföra åtgärderna. Det ska i synnerhet innehålla en beskrivning av insatsens omfattning, civilrättsligt och straffrättsligt ansvar samt enhetsmedlemmarnas uppgifter och befogenheter. Statusavtalet ska säkerställa full respekt för grundläggande rättigheter under dessa insatser.

Europeiska kommissionen har på grundval av de förhandlingsdirektiv som rådet har antagit med Montenegro förhandlat fram ett statusavtal i syfte att inrätta den rättsliga ram som gör det möjligt att agera omedelbart genom att inrätta operativa planer när snabba insatser kommer att behövas. Även om Montenegro för närvarande inte används som transiteringsland av migranter i någon större utsträckning kan situationen förändras, i likhet med vad som inträffat tidigare. Organiserade kriminella nätverk anpassar snabbt sina rutter och metoder att smuggla migranter till nya omständigheter. När statusavtalet har införts kommer ansvariga myndigheter i Montenegro och EU:s medlemsstater, som samordnas av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, att vara i ett mycket bättre läge att snabbt agera vid en sådan möjlig utveckling.

Det bifogade förslaget till rådets beslut utgör det rättsliga instrumentet för undertecknandet av statusavtalet mellan Europeiska unionen och Montenegro.

Den 16 oktober 2017 mottog kommissionen rådets bemyndigande att inleda förhandlingar med Montenegro om ett statusavtal om åtgärder som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån genomför i Montenegro.

Förhandlingarna om statusavtalet inleddes och avslutades den 5 juli 2018. Förhandlingarna kommer att avslutas med framgång genom att statusavtalet paraferas vid en senare tidpunkt.

Kommissionen anser att de mål som rådet har uppställt i sina förhandlingsdirektiv har uppnåtts och att utkastet till statusavtal är godtagbart för unionen.

Medlemsstaterna har informerats och konsulterats inom ramen för rådets arbetsgrupp.

• Förhållande till befintliga bilaterala avtal

Avtalet mellan det kroatiska inrikesministeriet och Montenegros inrikesministerium om polissamarbete trädde i kraft för Kroatien den 11 november 2011 (NN/MU nr 15/2011).

¹ EUT L 251, 16.9.2016, s. 1.

Däremot finns ett samarbetsavtal (som håller på att uppdateras) mellan Montenegro och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, i vilket det i synnerhet föreskrivs att Montenegros behöriga myndigheter regelbundet deltar i Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns gemensamma insatser, som observatörer på medlemsstaternas territorium.

Montenegro rapporterade om ett gott gränsöverskridande samarbete – i synnerhet på teknisk nivå – med alla grannländer och goda framsteg när det gäller förhandlingarna om ett antal avtal med Serbien, Bosnien och Hercegovina samt Kroatien. Genom ett protokoll mellan inrikesministerierna i Montenegro, Albanien och Kosovo* har ett gemensamt centrum för polissamarbete upprättats i Plav som syftar till att främja gränsöverskridande samarbete i kampen mot brottslighet, genom intensivare utbyte av operativ information och närmare samordning av gemensamma säkerhetsinsatser. Det gemensamma centrumet för polissamarbete öppnades officiellt den 30 maj 2017.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Den europeiska migrationsagendan² bygger på fyra pelare. En av dessa är gränsförvaltning vilket innebär bättre förvaltning av EU:s yttre gränser, särskilt genom solidaritet med de medlemsstater som ligger vid de yttre gränserna och effektivare gränsövergångar. En förstärkt kontroll av Montenegros gränser kommer att ha en positiv inverkan på såväl EU:s yttre gränser som Montenegros gränser. En ytterligare förstärkning av säkerheten vid de yttre gränserna ligger också i linje med den europeiska säkerhetsagendan³.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Den rättsliga grunden för detta förslag till rådets beslut är artiklarna 77.2 b, 77.2 d och 79.2 c i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) jämförda med artikel 218.5 i EUF-fördraget.

Att unionen ingår ett statusavtal föreskrivs uttryckligen i artikel 54.4 i förordning (EU) 2016/1624, enligt vilken ett statusavtal ska ingås mellan unionen och berört tredjeland i fall där avsikten är att enheter från Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska utplaceras i ett tredjeland för att delta i åtgärder där enhetsmedlemmarna kommer att ha verkställande befogenheter, eller i fall där andra åtgärder i tredjeland kräver det.

Enligt artikel 3.2 i EUF-fördraget har unionen bland annat exklusiv behörighet att ingå internationella avtal när deras ingående föreskrivs av en EU-lagstiftningsakt. I artikel 54.4 i förordning (EU) 2016/1624 föreskrivs att Europeiska unionen ska ingå ett statusavtal med berört tredjeland. Följaktligen faller det bifogade avtalet med Montenegro inom Europeiska unionens exklusiva behörighet.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Ej tillämpligt.

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244/1999 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

² COM(2015) 240 final.

³ COM(2015) 185 final.

- **Proportionalitetsprincipen**

Genom statusavtalet kan Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån utplacera gräns- och kustbevakningsenheter i Montenegro i stället för att medlemsstaterna gör detta bilateralt i händelse av en plötslig tillströmning av migranter.

En gemensam strategi behövs därför för att bättre förvalta Montenegros gränser.

- **Val av instrument**

Detta förslag överensstämmer med artikel 218.5 i EUF-fördraget, enligt vilket rådet ska anta beslut om internationella avtal. Inget annat rättsligt instrument kan användas för att nå målet i detta förslag.

3. **RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR**

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Ej tillämpligt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ej tillämpligt.

- **Konsekvensbedömning**

Ingen konsekvensbedömning har behövts för förhandlingen om statusavtalet.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Eftersom detta kommer att bli ett nytt avtal kunde någon utvärdering eller kontroll av ändamålsenligheten hos befintliga instrument inte genomföras.

1.1. • **Grundläggande rättigheter**

Utkastet till statusavtal innehåller bestämmelser som säkerställer skydd av de grundläggande rättigheterna för personer som berörs av enhetsmedlemmars handlingar i samband med en åtgärd samordnad av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.

Bestämmelserna om grundläggande rättigheter förklaras närmare under punkt 5 ”Övriga inslag”.

4. **BUDGETKONSEKVENSER**

Statusavtalet medför i sig inga budgetkonsekvenser. Det är i stället den faktiska utplaceringen av europeiska gräns- och kustbevakningsenheter på grundval av en operativ plan och ett relevant bidragsavtal som kommer att medföra kostnader som ska täckas via Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns budget. Framtida verksamhet inom ramen för statusavtalet kommer att finansieras med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns egna medel.

I den finansieringsöversikt som bifogas förslaget till förordning om en europeisk gräns- och kustbevakning uppskattas Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns utgifter för förstärkt

samarbete med tredjeländer (bl.a. eventuella gemensamma insatser med grannländer) till 6,090 miljoner euro i genomsnitt per år för perioden 2017–2020.

1.2. 5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Kommissionen kommer att se till att genomförandet av statusavtalet övervakas på lämpligt sätt.

Montenegro och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska gemensamt utvärdera varje gemensam insats eller snabb gränsinsats.

Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Montenegro och de medlemsstater som deltar i en särskild åtgärd ska i synnerhet i slutet av varje åtgärd rapportera om tillämpningen av bestämmelserna i avtalet, däribland om behandlingen av personuppgifter.

- **Förklarande dokument (för direktiv)**

Ej tillämpligt.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Avtalets tillämpningsområde

Inom ramen för detta avtal ska Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån kunna utplacera europeiska gräns- och kustbevakningsenheter med verkställande befogenheter i Montenegro för genomförande av gemensamma insatser, snabba gränsinsatser eller återvändandeinsatser.

Europeiska gräns- och kustbevakningsenheter får utplaceras på Montenegros territorium endast i regioner som gränsar till EU:s yttre gränser, och enhetsmedlemmarna ska ha verkställande befogenheter på dessa områden i Montenegro i enlighet med den operativa planen.

Status och avgränsning enligt internationell rätt vad gäller Europeiska unionens medlemsstaters och Montenegros respektive territorier påverkas inte på något sätt varken av detta avtal eller någon åtgärd som genomförs vid dess genomförande av parterna eller på deras vägnar, däribland inrättandet av operativa planer eller deltagande i gränsöverskridande insatser.

Inledande av en åtgärd

Byrån kan ta initiativ till att inleda en åtgärd. Montenegros behöriga myndigheter får begära att byrån överväger att inleda en åtgärd. Genomförandet av en åtgärd kräver samtycke från Montenegros behöriga myndigheter och byrån.

Operativ plan

Före varje gemensam insats eller snabb gränsinsats ska en operativ plan avtalas mellan byrån och Montenegro. Denna operativa plan måste också godkännas av den eller de medlemsstater som gränsar till det operativa området.

Planen ska innehålla utförliga uppgifter om de organisatoriska och förfarandemässiga aspekterna av den gemensamma insatsen eller snabba gränsinsatsen, inklusive en beskrivning och en bedömning av situationen, det operativa ändamålet, det operationella konceptet, den typ av teknisk utrustning som ska användas, genomförandeplanen, samarbetet med andra tredjeländer, andra EU-byråer och EU-organ eller internationella organisationer,

bestämmelser avseende grundläggande rättigheter inklusive skydd av personuppgifter, samordning, befäl, kontroll, kommunikations- och rapporteringssystem, organisations- och logistikåtgärder, utvärdering och ekonomiska aspekter av den gemensamma insatsen eller snabba gränsinsatsen. Utvärderingen av den gemensamma insatsen eller den snabba gränsinsatsen ska utföras gemensamt av Montenegro och byrån.

Enhetsmedlemmarnas uppgifter och befogenheter

Som allmän regel ska enhetsmedlemmarna ha behörighet att utföra de uppgifter och utöva de verkställande befogenheter som krävs för gränskontroll och återvändandeinsatser. De ska iaktta Montenegros lagar och förordningar.

Enheter ska inom Montenegros territorium enbart agera i enlighet med anvisningar från och i närvaro av Montenegros gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal. Montenegro får i undantagsfall ge enhetsmedlemmar tillstånd att agera för dess räkning.

Enhetsmedlemmarna ska i tillämpliga fall bära sin egen uniform, synlig personlig identifikation och en blå armbindel med Europeiska unionens och byråns insignier på uniformen. De ska också bära på sig en ackrediteringshandling så att de tydligt kan identifieras av de nationella myndigheterna i Montenegro.

Enhetsmedlemmarna får bära tjänstevapen, ammunition och utrustning som är tillåten enligt deras egen stats nationella lagstiftning. Byrån ska på förhand underrättas av myndigheterna i Montenegro om tillåtna tjänstevapen samt tillåten ammunition och utrustning och villkoren för deras användning.

Enhetsmedlemmarna får använda våld, inbegripet tjänstevapen, ammunition och utrustning, med samtycke av deras egen stat och av myndigheterna i Montenegro, i närvaro av Montenegros gränsbevakningstjänstemän eller annan relevant personal i enlighet med Montenegros nationella lagstiftning. Montenegros myndigheter får tillåta enhetsmedlemmar att använda våld även i frånvaro av landets gränsbevakningstjänstemän.

Montenegro får tillåta enhetsmedlemmar att göra sökningar i dess nationella databaser om så krävs för att uppfylla de operativa mål som anges i den operativa planen. Innan enhetsmedlemmarna utplaceras ska myndigheterna i Montenegro underrätta byrån om vilka nationella databaser som får användas för sökningar i enlighet med Montenegros nationella dataskyddslagstiftning.

Tillfälligt avbrytande eller avslutande av åtgärden

Både byrån och Montenegros myndigheter får tillfälligt avbryta eller avsluta åtgärden om de anser att den andra parten inte respekterar bestämmelserna i avtalet eller i den operativa planen.

Enhetsmedlemmarnas privilegier och immunitet

Enhetsmedlemmarna ska åtnjuta immunitet mot Montenegros straffrättsliga domsrätt avseende alla handlingar som begåtts under tjänsteutövning ("i tjänst"), men de åtnjuter inte sådan immunitet för handlingar som begåtts "utanför tjänsten".

I den operativa planen ska noga anges vilka åtgärder som omfattas av immuniteten mot Montenegros straffrättsliga domsrätt.

Om en enhetsmedlem påstås ha begått en straffbar gärning ska byråns verkställande direktör, innan ett rättsligt förfarande inleds inför domstolen, intyga för de behöriga rättsliga myndigheterna i Montenegro om handlingen i fråga utfördes under tjänsteutövning eller inte.

Byråns verkställande direktör ska fatta sitt beslut efter noggrant övervägande av alla synpunkter som framförs av behörig myndighet i den medlemsstat som har utplacerat berörd gränsbevakningstjänsteman eller annan relevant personal, samt av de behöriga myndigheterna i Montenegro. Ett intygande från byråns verkställande direktör ska vara bindande för Montenegros behöriga myndigheter.

Privilegier och immunitet mot Montenegros straffrättsliga domsrätt som beviljats enhetsmedlemmar undantar dem inte från hemmedlemsstatens domsrätt.

En liknande ordning gäller för enhetsmedlemmarnas civilrättsliga och förvaltningsrättsliga ansvar.

Enhetsmedlemmarnas immunitet mot Montenegros domsrätt i straffrättsligt, civilrättsligt och förvaltningsrättsligt hänseende får hävas av den medlemsstat som har utplacerat de berörda gränsbevakningstjänstemännen eller annan relevant personal. Ett sådant hävande måste alltid vara uttryckligt.

Enhetsmedlemmar som är vittnen kan vara skyldiga att lämna bevis genom en redogörelse och i enlighet med de montenegrinska förfarandebestämmelserna.

I avtalet föreskrivs en mekanism för att ersätta skador. Ersättningsmekanismen bygger på artikel 42 i förordning (EU) 2016/1624 om en europeisk gräns- och kustbevakning. Om skadorna har orsakats av en enhetsmedlem ”i tjänst” ska Montenegro vara ansvarigt. Om skadan har orsakats ”i tjänst” av en enhetsmedlem från en deltagande medlemsstat genom grov vårdslöshet eller avsiktlig försummelse eller om handlingen begicks ”utanför tjänsten” får Montenegro via byråns verkställande direktör begära att ersättning ska betalas av den berörda deltagande medlemsstaten. Om skadan har orsakats av byråns personal kan Montenegro begära att byrån ska betala ersättning.

Verkställighetsåtgärder får inte vidtas mot enhetsmedlemmar utom när det är fråga om ett civilrättsligt förfarande som saknar samband med deras tjänsteutövning och som inleds mot dem.

Enhetsmedlemmars egendom som är nödvändig för deras tjänsteutövning ska vara befriad från beslag. Vid civilrättsliga förfaranden ska enhetsmedlemmar inte underkastas några begränsningar av sin personliga frihet eller några andra tvångsåtgärder.

Enhetsmedlemmarna ska vara undantagna från de socialförsäkringsbestämmelser som eventuellt gäller i Montenegro vad avser tjänster utförda för byrån. De ska även vara befriade från all slags beskattning i Montenegro av lön och ersättningar som utbetalas till dem av byrån eller deras egna medlemsstater samt av alla inkomster som inte härrör från Montenegro.

Myndigheterna i Montenegro ska tillåta införsel och utförsel av artiklar avsedda för medlemmarnas personliga bruk och medge befrielse från alla andra tullar, skatter och liknande avgifter (förutom avgifter för lagring, transport och likartade tjänster) för artiklarna.

Personligt bagage som tillhör enhetsmedlemmar får endast inspekteras i fall av berättigade misstankar om att det innehåller artiklar som inte är avsedda för medlemmarnas personliga bruk eller artiklar som inte får införas eller utföras enligt lag eller är underkastade Montenegros karantänföreskrifter. Inspektion av sådant personligt bagage får företas endast i närvaro av den eller de berörda enhetsmedlemmarna eller en bemyndigad företrädare för byrån.

Enhetsmedlemmarnas handlingar, korrespondens och egendom ska vara okränkbara, utom när det är fråga om verkställighetsåtgärder.

Ackrediteringshandling

Byrån ska i samarbete med Montenegro utfärda en ackrediteringshandling till enhetsmedlemmar för att de ska kunna identifiera sig inför myndigheterna i Montenegro som bevis på att innehavaren har rätt att utföra de uppgifter och utöva de befogenheter som tilldelas dem enligt detta avtal och i den operativa planen. Ackrediteringshandlingen ger, tillsammans med en giltig resehandling, enhetsmedlemmen rätt att resa in i Montenegro utan visering eller förhandsgodkännande.

Grundläggande rättigheter

Vid utförandet av sina uppgifter och i utövandet av sina befogenheter ska medlemmarna i enheten till fullo respektera de grundläggande rättigheterna och friheterna, däribland rätten att få tillträde till asylförfaranden, principerna om mänsklig värdighet, förbudet mot tortyr samt omänsklig eller förnedrande behandling, rätten till frihet, principen om non-refoulement, förbudet mot kollektiva utvisningar, barnets rättigheter och rätten till respekt för privat- och familjelivet. De får inte godtyckligt diskriminera personer på några grunder, inklusive kön, ras eller etnisk tillhörighet, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder, sexuell läggning eller könsidentitet. Alla åtgärder som strider mot dessa grundläggande rättigheter och friheter ska stå i proportion till de syften som eftersträvas genom dessa åtgärder och respektera grunddragen i de grundläggande rättigheterna och friheterna.

Varje part måste ha ett system för klagomål för att hantera påstådda överträdelser av de grundläggande rättigheterna som begåtts av dess personal. Byrån har upprättat det system för klagomål som avses i artikel 72 i förordning (EU) 2016/1624 om en europeisk gräns- och kustbevakning och uppfyller därför denna skyldighet. Den montenegrinska ombudsmannen skulle kunna hantera sådana påståenden, utom om myndigheterna i Montenegro beslutar att inrätta ett system som särskilt har till uppgift att hantera klagomål som görs enligt detta avtal.

Behandling av personuppgifter

Personuppgifter ska behandlas av enhetsmedlemmar, när det är nödvändigt för att de ska kunna utföra sina uppgifter och utöva sina befogenheter, i enlighet med de regler som gäller för byrån och EU:s medlemsstater. Behandling av personuppgifter som utförs av Montenegros myndigheter ska omfattas av landets nationella lagstiftning.

Byrån, de deltagande medlemsstaterna och Montenegros myndigheter ska när varje åtgärd är avslutad utarbeta en gemensam rapport om enhetsmedlemmarnas behandling av personuppgifter. Rapporten ska skickas till byråns ombud för grundläggande rättigheter och byråns dataskyddsombud. De ska sedan rapportera till byråns verkställande direktör.

Tvister och tolkning

Alla frågor som uppstår i samband med tillämpningen av detta avtal ska granskas gemensamt av Montenegros behöriga myndigheter och företrädare för byrån, som ska samråda med den eller de medlemsstater som gränsar till Montenegro.

I avsaknad av tidigare biläggande ska tvister som gäller tolkning eller tillämpning av detta avtal enbart lösas genom förhandlingar mellan Montenegro och Europeiska kommissionen, som ska samråda med varje medlemsstat som gränsar till Montenegro.

Behöriga myndigheter för genomförandet av avtalet

För Montenegros del är inrikesministeriet behörig myndighet för genomförandet av detta avtal. För Europeiska unionens del är det Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.

Gemensam förklaring

Båda parter är överens om att avstående från att vidta alla åtgärder som sannolikt kan äventyra värdstatens behöriga myndigheters eventuella efterföljande lagföring av en enhetsmedlem även innebär att man avstår från att aktivt underlätta att den berörda enhetsmedlemmen återvänder från Europeiska gräns- och kustbevakningsinsatsens lokaler i Montenegro till sin hemmedlemsstat, i avvaktan på intygande från byråns verkställande direktör.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om undertecknande på unionens vägnar av statusavtalet mellan Europeiska unionen och Montenegro om åtgärder som genomförs av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i Montenegro

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 77.2 b, 77.2 d och 79.2 c jämförda med artikel 218.5,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 54.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624⁴ ska ett statusavtal ingås mellan unionen och berört tredjeland i de fall där avsikten är att enheter från Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska utplaceras i ett tredjeland för att delta i åtgärder där enhetsmedlemmarna kommer att ha verkställande befogenheter, eller i fall där andra åtgärder i tredjeland kräver det. Statusavtalet bör omfatta alla aspekter som är nödvändiga för att utföra åtgärderna.
- (2) Den 16 oktober 2017 bemyndigade rådet kommissionen att inleda förhandlingar med Montenegro om ett statusavtal om åtgärder som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån genomför i Montenegro.
- (3) Förhandlingarna avslutades framgångsrikt genom att statusavtalet paraferades mellan Europeiska unionen och Montenegro om åtgärder som genomförs av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån i Montenegro (nedan kallat *avtalet*).
- (4) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG⁵. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.
- (5) Detta beslut utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG⁶. Irland deltar därför inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

⁵ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

⁶ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

- (6) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (7) Avtalet bör därför undertecknas på unionens vägnar, med förbehåll för att det ingås vid en senare tidpunkt, och att de åtföljande förklaringarna godkänns.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Undertecknandet av statusavtalet mellan Europeiska unionen och Montenegro om åtgärder som genomförs av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrå i Montenegro (nedan kallat *avtalet*) godkänns härmed på unionens vägnar, med förbehåll för att avtalet ingås.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Förklaringen som åtföljer detta beslut godkänns härmed på unionens vägnar.

Artikel 3

Rådets generalsekretariat ska utfärda det instrument som ger den eller de personer som anges av avtalets förhandlare full befogenhet att underteckna avtalet på unionens vägnar, med förbehåll för att det ingås.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*